

మార్నాల పండగ

రేత్తిరి అంత లెక్క పొద్దుపోయినా దురగప్ప కుమ్మరి గుడిసెలో ఆయిదం పెవెతె యింకా అట్టనే కాల్తా వుంది.

రంయ్ రంయ్ మంటా గిర్గిరా తిరిగే కుమ్మరిసాన కుయ్ కుయ్ న కూత లేత్రా తిరగటంలా. సుగసురా కుమ్మరిసానను గిరగిరా, సలసలటి బంకమట్టిని తవ్ తవ్, సానపెట్టిన సన్న సేతులు లోపలంటా, పొట్టమీన, మెడలకాడా, తలల సుట్టూ సరిది సరిది, ఒర సొరసగా కుండలన్నిటి కుదురుగా తీర్చటంలా.

కుమ్మరిసానకు సరసనే కుమ్మరి దురగప్ప కూకుని, నీలలో తడిపి వుండ బంకమట్టి కల్లి నిలకడగా సూత్రా, ఆలోసెన్టో పడ్డాడు ఎప్పుట్టించో.

తెల్లారిం దండే—మార్నాల పండగ.

‘అలిగి పుట్టింటికి—లగెతుకెల్లింది పెల్లాం తిరపతమ్మ. పండగకి ఒచ్చే మడి సైతే యీమూల కెప్పడో రాల్చిందేగా! యింకేం ఒచ్చుద్దీ! తనమీన అలిగింది. తెల్పో తెలవకో నిందలాడిందే అనుకో. తను ఎదవగా బుద్ధి తక్కువ పని జేసింది కూడా తప్పేగా! ముంగల తప్పు తప్పే. బతివెలాడి తీసుకురాటానికి దానంతట అది రాదని తెల్చి కూడా తను ఎల్లలా! తనూ బిగదీసి కూకుండాడు. ఎందుకనీ? ఒకిదంగా ముంగల తప్పు తనకాడుండా అంతకి మిగులుగానే తన్ను ఎదవకన్న కనాకట్టంగా—యానంగా కట్టేసింది. పెల్లాం ఒచ్చినాల్లిమించీ తను తాగుడు మానుకుండాడు. ఎంత కట్టమ్మీన మానింది దానికి తెల్పా? పెల్లామ్మీ నుండే బెమతేగా తన్నిట్టా జేసింది? మరి యింత యవారం జరిగితే అదేవన్నా సూడగలిగిందా? లేదు. మరి యాల బాగుండకనే ఆ రోజున ఒకల్లిద్దరి బలంత మ్మీన ఒల్ల తెలవకుండా తెగదాగి యింటి కొచ్చాడు తను.

‘నువు తాగి ఎగిర్నా, యిట్టాటి సెండాలప్పన్లకు పాల్పడ్డావని నే నెప్పుడూ అనుకోలా!’ అంది.

అంత పొద్దుపోయినా తనకోసం కాసుక్కుకోటానికి కారనం వుండే సేసింది.

తనేం మాటాడలా.

‘ఆడకూతురు సొమ్మె త్రికెల్లి తాగుడుకు బోసే మొగాళ్లతో ఏ ఆడది మటుకు పెల్లావుకు మల్లే వుంటదీ? నా కాసుల్లండ ఏం జేశా?’

‘నువు మాట్లాడేదేందో నాకు తెలవదు. నేనయితే బుద్ధిపూర్వకంగా తాగా

లని మటుకు తాగలా. అది నీకు తెల్చిన యిసయవే!' వుండ యవారవేందో సెప్పాడు తను.

'తాగుదోతు మడుసులకు కూసేదీ సేసేదీ ఎట్ట తెల్చుదీ? నీ తాగుదూ తందనాలకుగాను యీడేం దండలు కట్టు కూకోలా! మా అమ్మ పెట్టిన దండ నాకొక్కటే. అది యియ్యాల నీ పాల్ల పడ్డది. యిత దురమారగం జరుగుద్దని నాకు మటుకేం తెల్చుదీ?'

'యిదిగో, నువు దండలు గిండ లంటున్నావు. నీ దండలో ఏ ఎదవకేం పని పట్టలా. మాటలు మటుకు జార్నీమాక!'

'ఆడ గూతురు యిట్టాటి పన్నెప్పుడూ సెయదు. నువు అంతకన్నా ముగ నష్టకం. ఆ మొగాలు అప్పుడే తెలు త్రయి!'

'తెలు త్రయిగానీ, నీకు మల్లే కరువుకు సచ్చే యిడింబి రకానికి సేసినా తప్పులా—'

'నువో? గటోత్కచుడి ముత్తాత కొడుకు రాచ్చసుడివి! మడుసుల్లో యిట్టాటోళ్ళు మాకెప్పుడూ తగల్లా! యియ్యాలికి నువు జతపడ్డావు. కాసుల్లండ ఎత్తికెల్లి తాగొచ్చా వంటం దేసికీ? తెల్లారి నా మెడిరగదీసి నవిలి మింగవంటా? యిట్టాటి మొగడు దొరక్కవోతాదనే ఎన్నో దండాలు పెట్టుకుండా నాగారు బొమ్మ తల్లికి. యియ్యాలికి నీ పున్నెవాఁ అంటా గెట్టు తెగి నేను తడుతుండది. యిగ సాల్దా? నా కాసులన్నీ నువే ఆరాయింతుకు బతుకు!—' పెడిల్మని తలుపు మొగానగొట్టి ఎల్లింది యాడికో.

అసలు జరిగిందేందో మరసనాటిగ్గాని తనకు వయినంగా తెలవలా.

కాసుల్లండ యాడో పారేసుకుని ఒల్లు తెలవకుండా ఎత్తివోసి - లగెత్తు కెల్లింది! అమ్మకాడ కూకుని సాదించాల గావల్లు! ఒకేల తను తాగుండాడే అనుకో. తాగుండాడో ఆడగూతురు అటనేనా సెయ్యాలిందీ? కాసుల్లండ కతే వయిందో ఆ బగమంతుడికే తెలవాలగానీ, తనుమటుకు అన్ని మాటలుపడి ఎల్లి బళివిలాడి తీసుకొచ్చుకోను రోసం వుండక్కర్లా?—తెల్లారే పండగ. ఎట్టనబ్బా? పానీ, పండగ సాకుతో నన్నా ఒత్తే ఎవురేవంటారూ—యిగ నేం ఒచ్చుదీ? పండగ పూట ఎటనబ్బా ఒంటిగా—ఆ బగమంతుడే వుండాడు అన్నిటికీ—' లెగిసి, తడిపి పెట్టిన బంకమట్టిని ముద్దలు సేత్తా వుండాడు దురగప్ప, సే సేది ఎట్టా ఏదయిందీ తెలవకుండా.

అమ్మ యింటో తిరపతమ్మ—

'తెల్లారేపండగే? ఇగ నేం వత్తాడూ? ఎవురేవన్నారనీ ఇన్నాల్దాకా'

నన్నీడ కూకో బెట్టడం? నిన్ను సూత్రే నాకెంతో ఇట్టవే! అని ఎట్టాటి సను
 పుతో మురిపిచ్చేవోదూ? అంత యిట్లంగుండేవా దెవుడూ యింత కాలం బాద
 పెట్టడు, ఏ ఆడగూతుర్నీ. ఏది ఎట్టాటిదయిందీ నాకేం తెలవదుగందా! పానీ,
 కాసుల్లండ కావాలంటే నే నేం కాదంటానా? - అట్టాటి సాటుపన్ను దేనికి? అంత
 లావు తాగుడు తాక్కబోతే సత్రారా జనం? ఎంతో మనసుమీన కాసుల్లండ సేపి
 చ్చింది నాకు మామ్మ. అమ్మకు తెలుతే? వూల్లోవోరంతా తిరపతమ్మ మొగడు,
 పెల్లాం కాసులమ్మకుని తాగుతుండాడని పుల్లితాకులు కట్టే దెవురికి? ఎట్టాటి
 అల్లుణ్ణి సంపాదించిందే, ఏనాడో సేసుకోవాలగాని! అని పొరిగిళ్ళో రంటుంటే,
 మురిసిన మురవటానికి అమ్మ కెట్టుంటదీ? పచ్చిని కాకబోతే ఎవర్ని సాదియనూ
 యీడకు లగెత్తు కొచ్చిందీ? ఎట్టనో యిప్పటిదాకా గుట్టుగా వుండదిగాని, తెల్లారి
 పండగ నాడు అల్లుడేడని అరీరు ఆడగరూ? కాసులు ఎత్తికెల్లాడని రగిలి ఏమ్మాట
 లన్నానో! మొదులు మంగల తనెందుకు తాగి రావాలా? ఇడింబని నన్నెందు
 కనాలా? మామ్మ పెట్టిన సొమ్ము మీన తన కేం అక్కుండదీ? అక్కుండా
 అమ్మకుని తాగమన్నారా? సాటుసాట్టు తాగుతుండ మడ్చికి యింత కరుజుగ్గాను
 డబ్బు యాణ్ణుంచి ఒత్తుండట్టా? సేసిన అప్పంతా తీర వక్కర్లా మరీ! ఎప్పుడో
 తెలవకుండా తీసుకుని-ఎప్పుడో దేనికి? అంతక్కిందటి దీనం మట్టి గలిపి
 తలకు పోసుకోబోతా, తోన గూట్టో లక్కపిడతలో దండ దాయలా? యిగ నేం
 సందు ఆగుపిత్తుంటే? ఈ పకారం తిరుగుతుంటే, ఏ ఆడగూతురూ ఎట్టి బరి
 చ్చుద్దీ? ఇడింబినంట! మల్లీ తిరిగి అన్నారంటే అనరూ? నాకు మటు కేం
 పట్టిందీ! నేనీడే కూకుంటా. యవారం ఎట్టొచ్చుద్దో సూత్రాగా. అయ్య! ఎంత
 బెవ, నేనంటే! నంగనాసి!—

దబదబ తలుపు కొడుండా రెవురో. 'పానం దీసి రాలేదుగందా-అమ్మ
 యాడికిబోయిందో-ఎట నబ్బా-' ఎల్లి సల్లగా తలుపు తెరిసేతలికి-గబల్లు
 తలుపు యిరగదోసుకుంటా ఒచ్చి ముంగల నిలబడ్డాడు రొప్పుతా-సెర్లో తెప్ప
 మునిగినట్టు, కాళ్ళు బూవిలోకి గుంజుకబోతుండయి తిరపతమ్మకు.

'యదుగో నీ కాసులు! బంకమట్టిలో బ్రదంగా తడిబెట్టుకుండావు. పాపం,
 కాసులు కాసులంటా కలవరిత్రా ఎంత సిక్కిబొయ్యావ్? తాడు దెగి వట్టిరో
 ఓటోటిగా పడుండయి నీ ధర్మమంటా!'

దిమ్మరబోయి నిలబడ్డది తిరపతమ్మ కళ్ళార్యుకుంటా.

